

Szerkesztői asztal

Hatvankilenc éves korában meghalt *Utassy József*, az utóbbi évtizedek magyar lírájának kiemelkedő alakja, a Kilencek néven emlegetett költői csoport tagja. A Tiszatájban folyamatosan jelentek meg művei, először az 1968. februári számban. 1997-ben Tiszatáj-díjas lett. Munkásságát következő számainkban méltatjuk.

*

Szeptember 18-án a mélykúti Fenyő Miksa Könyvtárban *Vörös László-émlékszobát* avattak. Lapunk egykori főszerkesztőjének munkásságáról hajdani tanítványa, Bognár Zoltán gimnáziumi tanár beszélt.

*

A Tiszatáj Kiadó és a Petőfi Irodalmi Múzeum közös rendezvényén mutatták be 2010. szeptember 28-án 17 órakor a PIM-ben Petőcz András *Behatárolt térben (zárójelversek, 1984–2009)* című – kiadónk gondozásában megjelent – verseskötetét. A negyedszázad alatt megírt 100 számozott zárójelversről Tarján Tamás irodalomtörténész beszélt a szerzővel.

Novemberi számunk tartalmából

DOBOZI ESZTER, VÖRÖS ISTVÁN versei

NYERGES ANDRÁS, SELYEM ZSUZSA prózája, TANDORI DEZSŐ esszéje

FRIED ISTVÁN tanulmánya a *szlovákiai magyar irodalomról*

SZUROMI PÁL *Kalmár Márton* szobrászművészről

Közlemény. A Tiszatáj Könyvek sorozatban 2004-ben jelent meg Nagy Gáspár Szavak a rengetegből című 425 oldalas esszékötete, melybe a szerző egy 10 oldalas interjút is beválogatott. A kötetben ez Beszélgetés Hajnóczy Péterrel (Válasz Szerdahelyi Zoltán kérdéseire) címmel jelent meg. Ez a szöveg olvasható volt a Tiszatáj 1991. májusi számában Beszélgetések Hajnóczy Péterrel (Nagy Gáspárral) címmel. Ezért a közleményért Szerdahelyi Zoltán honoráriumot kapott. 1995-ben Szerdahelyi a Beszélgetések Hajnóczy Péterrel című, a Nemzeti Tankönyvkiadónál megjelent könyvébe is fölvette. Ez az interjú jelent meg – immár harmadszor – Nagy Gáspár gyűjteményében, melynek összeállítója, a szerző minden bizonnyal nem kért külön engedélyt, mivel a kérdésekre adott válaszokat önálló műnek tekintette. Szerdahelyi Zoltán 2008-ban beperelte a Tiszatáj Alapítványt. Vagyon és nem vagyoni kártérítést követelt. Utóbbit azért, mert a történetekben betegségének okát és az irodalmi életbe való visszatérésének akadályozását látta. A Csongrád Megyei Bíróság 2009-ben úgy látta, hogy megsértettük felperes szerzői jogát, s ezért bocsánatkérésre, valamint 106.000 forint és kamatai megfizetésére kötelezett bennünket. Másodfokon azonban a Szegedi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy a keresetet teljes egészében elutasította (2010. január 20.) és jogerős, elvileg fellebbezhetetlen ítéletet hozott. Ezek után Szerdahelyi Zoltán a Legfelsőbb Bírósághoz felülvizsgálati kérelmet adott be, melyet részben megalapozottnak találtak. Ennek értelmében a Tiszatáj Alapítvány – a bíróság szerinti jogsértésre való tekintettel – Szerdahelyi Zoltántól bocsánatot kér.